

De

Reiger

Speciale editie

Seizoensoverzicht 2009-2010

Heren 9

door Robin & Robbert

Zaterdagsenioren voetbal Reiger Boys 9 seizoensoverzicht 2009-2010

Seizoensoverzicht

door Robbert Arxhoek

Degradatie naar de 6^e klasse en bovendien van Heren 8 naar Heren 9. Het was even slikken bij aanvang van dit nieuwe seizoen. Qua samenstelling van het team werd een flinke aanslag gedaan op de stabiliteit! Bij aanvang van het nieuwe seizoen een aardige lijst met afgezwaaide spelers: Kai Molenaar, Erik vd Kleut, Charles Merse, kortstondig aanvoerder Jort Wolf, Jeroen Meinders, Rick Smit en Remco de Wit. Echter ook wel weer nieuwe aanwas in de persoon van Jeroen Zegers, Öskan Kat, Dâvud Yildiz, Ronny (van Johnny) en keeper Kenneth. Laatstgenoemden vielen helaas vroegtijdig ook weer af en werden vervangen door nieuwkomers Maarten Vlaar, Maurice Demaret (tijdelijk) en later nog keeper Barry de Gent. We kregen ook nog even te maken met een passant uit Heren 1 genaamd Dennis Aland. Even wonderlijk als memorabel! Als laatste vervoegde Bram Nijkamp zich begin van het jaar bij dit sterrenensemble:

	Keeper:	Jeroen Eversdijk en Barry van Gent
	Achterhoede:	Paul Strunk, Jeroen Leijen, Maarten Vlaar, Bram Nijkamp Pierre van den Ancker, Edwin Dommershuizen (Charles Merse en Erik vd Kleut)
	Middenveld:	Richy Tiggeler, Öskan Kat, René Smaalders, Alex van Beek, Robbert Arxhoek, Jeroen Zegers
	Voorhoede:	Johnny Harpal, Dâvud Yildiz, Robin Schouten
	Overal en nergens:	Ivan Brenkman

Teambegeleider Ben de Jong liet na jarenlang trouwe dienst ook nog eens verstek gaan, dus alle ingrediënten waren aanwezig voor een roerig seizoen in de kelder van het amateurvoetbal! Als nieuwbakken teambegeleider was het dus zaak de teugels van acquit af strak aan te trekken. Een protocol met teamafspraken werd opgesteld en vervolgens zonder al te veel oppositie aanvaard (en uitzonderingen nagelaten ook heel behoorlijk nageleefd). Dank daarvoor!

Tijdens de jaarlijkse barbeque eind augustus bij Jeroen Eversdijk vlogen laat op de avond onomwonden meningen over elkaars voetbalprestaties over tafel, dus één ding was duidelijk: de meeste spelers stonden weer bijtijds op scherp! Tijdens diezelfde avond bleek overigens ook dat de tenues van afgelopen seizoen door Jeroen kordaat tot afval waren verwezen. Maar wie gooit er nu zijn oude schoenen weg, voordat ie nieuwe heeft! Met een bliksemactie van Paul en René moest in de hierop volgende week dus nog even een hagelnieuwe outfit voor de Boys worden geregeld. Op het traditionele seizoensopeningsbal bij WMC werden twee van de drie wedstrijden gewonnen en ook na de 1e vier competitiewedstrijden lagen er maar liefst 13 doelpunten in de vijandelijke netten en zaten er al 6 punten in de tas. Onder bovengenoemde omstandigheden voorwaar geen gek begin! Wat daarna volgde was echter van heel andere orde: 8 verliespartijen op rij met tussendoor evenzoveel afgelastingen. Geen wonder dat er maar bar weinig vaste patronen in dit team konden ontstaan. Alleen op 27 februari en 27 maart werd nog winst gepakt zodat (met de laatste papieren winst meegeteld) er slechts een schamele 15 punten uit 19 wedstrijden werd behaald. Dat moet komend seizoen echt wel beter kunnen..... Van met name die winstpartijen vind u onderstaand de wedstrijdverslagen terug. Geniet er nog maar eens extra van! Deze speciale editie van de Reiger wordt afgesloten met alle statistieken van het seizoen 2009-2010.

De kop is eraf!

de eerste verschijning op de Wending in fonkelnieuwe outfit!
 de eerste trucs met de nieuwe intrapballen
 de eerste warming up zonder de Dextro's van Ben
 de eerste competitiewedstrijd gespeeld
 de eerste kansen verzilverd tot (best fraaie) doelpunten
 de eerste verdienstelijke verrichtingen van Jeroen Zegers als keeper
 de eerste punten meegegeven met de tegenstander
 de eerste statistieken vastgelegd
 de eerste wasbeurt (met de gebruikelijke commotie) toegewezen
 de eerste biertjes (op de nuchtere maag) na een wedstrijd
 de eerste regels door Robin opgetekend voor een wedstrijdverslag
 en ook
 de eerste afmeldingen via de Datumprikket ingevoerd
 de eerste afmelding via Datumprikket gemist (Kenneth)
 de eerste speeldag onder de 13 beschikbare spelers gekomen, dus:
 de eerste speler met verplichting tot het regelen van een invaller (Ed)

kortom: we're rolling!

Na weken voorbereiding, trainen en mentale preparaties was het zover. We mochten weer! Gezien het aanvangstijdstip gingen we er blindelings vanuit dat het hoofdveld voor ons gereserveerd was. Dat zou een gepaste compensatie zijn voor het feit dat we na de wedstrijd een gesloten keuken zouden treffen!

De aftrap vond echter plaats om 16.00 uur op veld 4! In onze koppies waren we er blijkbaar nog niet klaar voor, want we keken na 3 minuten spelen al tegen een 0-1 achterstand aan. Nu was het aan ons om te laten zien dat we geen herhaling wilde van de resultaten van vorig jaar! Het was onze Richy, die na 10 minuten de score gelijk trok door een fraaie volley strak en cross achter de keeper te werken: 1-1. Blijkbaar nog stoned van de goal van Richy zagen we enkele momenten later hun spits onze stand-in keeper Jeroen E. verschalken. Gehard in het achterstaan zette we de achtervolging weer in. Helaas zonder succes want ook de 1-3 viel in de 1^e helft. Een goede voorzet van nieuweling Ronny gaf Pierre de mogelijkheid zijn toverdoos te openen in een rendez-vous met hun keeper. Pierre blijkt nog altijd een killer, want hij miste niet! Toch jammer dat we met 2-4 achterstand aan de thee gingen.

Die thee bleek motiverend te werken, want na enkele ballen uit de sloot hengelen, mocht de Velsenoordgoalie ook 1 keer vissen! Namelijk de bal die Alex na een leuk opgebouwde aanval in het vijandelijke doel had getikt: 3-4. Op wat gezonde opstootjes en onduidelijke overtredingen na was dit eigenlijk de enige noemenswaardige actie van de 2^e helft. Pas in de blessuretijd krulde Paul de bal nog van een slordige 30 meter richting een onbereikbare plek voor hun kabouterkeeper! Totaal onverwachts bleek dit 1 meter 55 lange heerschap verdomd hoog te kunnen springen en stopte de bal op de lijn ter hoogte van de kruising. Helaas de eerste wedstrijd 0 punten. Niet dat we anders gewend zijn, maar toch jammer. Inderdaad: de keuken was gesloten na de wedstrijd, de bierpomp gelukkig nog niet.....

Proost!

Met een goede opkomst mocht René de opstelling maken om op deze heerlijke nazomerse middag te ballen tegen wederom een team uit Krommenie. Zoals we inmiddels gewend zijn, kwamen we vrij snel 0-1 achter..... Omdat we weten dat wij een aardig elftal hebben lopen, moesten we dat nu maar eens laten zien. Deze tegenstander bleek een prima kandidaat om onze ware kunsten te vertonen.

Richy nam het voortouw en zette na een knappe actie de 1-1 op het bord. De werklust van Richy sloeg over op de rest en Alex zag niet lang daarna zijn inzet op de lat eindigen. Robin was er echter als de kippen bij om de rebound op de hem welbekende wijze loeihard tegen de touwen te werken 2-1! Met de vorige actie nog in de schoenen was het wederom Alex die binnen de zestien zijn tegenstander opzij rommelde en de weg naar de verre hoek zocht en vond: 3-1!

Ook na de rust bleven we de aanval zoeken. Spijtig genoeg bleef dat doelpuntloos tot een kwartier voor tijd. Een zeer scherp geplaatste corner van Paul belandde op het kruintje van de kersverse papa René. De 4-1 die hij ingekopte werd direct opgedragen aan zoonlief en tevens nieuwste lid van RB9: Rico. Het gebaar werd overgenomen door een viertal medespelers, die de “Bebeto-wiegbeweging” meededen.

De tijd ebte weg, maar Alex vond nog tijd om met een goede solo de keeper te verschalken. Deze kanonskogel betekende 5-1 en tevens ook de einduitslag. Een mooie dag, leuke pot voetbal, 3 punten, open keuken; kortom een goed bestede zaterdagmiddag.

Via deze weg feliciteer ik namens het hele team van Reigerboys 9 René, Mariëlle en Marina met de geboorte van Rico!

Nog een positief gegeven is dat de supportersschare groeiende is: vader Strunk vond vandaag ook een plekje langs de lijn van veld 2! Alle steun en support is welkom en wordt zeer gewaardeerd.

Proost!

Voor het eerst sinds jaren mochten we afreizen naar Castricum! Waar ook bleek dat we voor het eerst in lange tijd 3 wissels meehadden. Dit zijn al 2 zaken die nieuw voor ons zijn. Dat zo'n nieuwe begeleider al snel zo'n groot verschil maakt! In de kleedkamer werd iedereen op zijn positie en taken voor vandaag gewezen, waarna we de lange wandeling naar veld 3 mochten afleggen.

Het onstuimige weer met harde wind beloofde niet veel goeds. Dit had ook effect op de tegenstander, want na 3 minuten spelen kreeg Jeroen L het aan de stok met iemand van de tegenstander. Een schop na tegen het been van Jeroen volgde en de rode kaart werd resoluut getoond aan de blauw-wit gestreepte castricummer. Bewust van zijn stommititeit koos laatstgenoemde het hazenpad.

De 10 tegen 11 situatie werd niet snel benut door ons, echter wel door onze opponenten. Geheel volgens traditie stonden wij in de eerste 10 minuten dus wederom 1-0 achter.....

Wij hebben echter een nieuw talent ontwikkeld en dat is direct de gelijkmaker zoeken en vinden. Deze keer werd Alex onregelementair afgestopt in de 16. De daarop terecht volgende penalty werd door Paul koel verzilverd: 1-1. Identiek aan vorige week was ook de 1-2 na zo'n 30 minuten ballen. Het wachten en loeren van de spits werd beloond. Via slecht wegwerken van Castricum kon Robin de 1-2 intikken, waardoor wij met een verdiende voorsprong de rust gingen vieren.

Na de rust was het strijdperk van ons. Door hard werken en goed tikken werd elke vierkante meter van het veld door Reiger Boys 9 opgeëist. Doelpunten bleven echter uit. De ene na de andere uitbraak van ons werd niet omgezet in goals, totdat er via links goed werd opgebouwd en Alex Richy bediende. Onze gretige krullenbol kapte nog een tegenstander uit en gaf daarna hun Engelse keeper het nakijken: 1-3. In de slotseconden was het weer onze voorhoede, die gevaarlijk was en als René niet omgehakt was in hun strafschopgebied, had hij zelf de 1-4 ingeschoten. Nu was het uiteraard Paul, die de gegeven strafschop weer ging nemen. De touwen van het castricumse doel bolden nog eenmaal, want de scheids blies direct na deze goal voor het einde van de wedstrijd. Met een 1-4 overwinning op zak werd de Reiger Boys kantine weer opgezocht. Ook Ben was weer trots op ons.

Proost!

Een week na de afgelaste pot tegen Alkmaarse Boys stonden we weer paraat om het thuis op te nemen tegen de gasten uit Heiloo. Met een goede opkomst inclusief twee nieuwe aanwinsten werden in de kleedkamer de startende elf aangewezen. Vaste "gelegenheidskeeper" Jeroen E. trok weer de handschoenen aan.

Nieuwkomer Maarten kreeg een startbewijs als rechtsback en helaas kampte andere nieuwkomer Maurice met een pijnlijke knie na zijn 1^e training. Hij moest de wedstrijd nu nog buiten de lijnen volgen.

Uiteraard volgens traditie was het onze tegenstander, die het eerst succesvol was! Met een intikker die sterk reikte naar buitenspel, zette zij de score op 0-1. De straffe wind die over de velden raasde maakte het ons niet makkelijker en we gingen niet slimmer spelen. Dit kostte ons ook de 0-2, want de tegenstander vond op fraaie wijze met een steekpass hun vrijstaande spits, die direct trefzeker was. Dit bleek ook meteen de ruststand.

Tijdens de thee (en Dennis' limonade) werd één en ander omgegooid en via de wissels konden we weer 11 frisse mannen het veld opsturen. Oudgediende Paul stond sinds enige tijd blessureleed ook weer binnen de krijtstrepen. Nu speelden we met de wind in de rug en dat blijkt ons meer te liggen. De snelle spelers werden optimaal benut en er volgden aardige kansen, terwijl de tegenstander zich steeds verder ingroef. Hier en daar werd de bal zelfs weer beheerst rondgetikt. Na zo'n 20 minuten mochten wij terecht juichen. Onze spits zette René in de positie om een prima voorzet te geven op Robin. Die schoot vanaf randje 16, waarna de Foresterskeeper het nakijken had: 1-2. Dit smaakte naar meer!

Niet veel later al werd een corner kort genomen en toen ging het ineens razendsnel. Richy gaf Pierre de bal en deze deed in vertrouwde "Pierre-stijl" het laatste hakje op onze Paul. De afstand van 35 meter bleek voor hem met de wind in de rug geen enkel obstakel, want de bal sloeg net onder de lat verwoestend binnen: 2-2!! Volstrekt onhoudbaar voor de keeper van de houthakkers! We waren weer volledig terug in de wedstrijd en er zat zelfs nog meer in voor ons. Helaas sloeg het noodlot toch aan de andere kant toe en konden we geen 3, geen 1, maar uiteindelijk weer geen enkel punt uit deze wedstrijd slepen..... Hun spits kon nog 1 keer oprukken en verschalkte onze laatste man en gelijktijdig uitkomende keeper. De bal die eindeloos lang onderweg leek, eindigde rollend in onze touwen: 2-3! Een massaal offensief in de laatste minuten bracht de tegenstander nog aardig aan het wankelen, maar dichterbij het doel dan een kopbal op de kruising en vrije trap van René op de paal kwamen we jammergenoeg niet. We verdienden vandaag echt meer, maar desalniettemin kijken we terug op een lekkere pot voetbal. Nieuwkomers welkom; op naar de tap!

Proost!

In tegenstelling tot het belabberde weer van afgelopen week, scheen er vandaag een heerlijk najaars zonnetje! Het veld van Alkmaarse Boys daarentegen heeft wel flink te lijden gehad en lag er vrij treurig bij. Door een onbekend afwezige moesten we de strijd vandaag helaas aanvangen met slechts 10 spelers. Bij afwezigheid van aanvoerder René (buikgriep) en reserveaanvoerder Paul (onhandig geplande open dag van het werk...) toverde gelegheidsaanvoerder Robbert een strakke opstelling uit de hoge hoed. Die bleek vanaf de start heel aardig te werken.

Toch zal het niet verbazen dat de tegenstander geheel volgens traditie het initiatief nam in het openen van de score.... De spits van de tegenstander vond op fraaie wijze ons doel, door de bal vanaf de rechterflank diagonaal onhoudbaar in de bovenhoek te schieten: 1-0.

Wij hadden gelukkig niet veel tijd nodig om de verdiende gelijkmaker te scoren. Eerlijkheid gebied mij te melden dat Robin uit buitenspel situatie na een voorzet van Ivan de 1-1 inschoot. Soms zit het mee..... Na verschillende wél voor buitenspel teruggefloten ballen kreeg Robin het nog even aan de stok met de scheidsrechter, maar dat liep uiteindelijk met een (gele) sisser af. Tot dan toe was het een opvallend gemoedelijk potje voetbal geweest en dat zou het verder gelukkig ook blijven.

Net na de aftrap voegde Johnny zich (gepland) bij ons, waardoor we weer op elf kwamen. Koud in het veld leverde één van zijn allereerste balcontacten al een bijzonder fraai doelpunt op! Een bal stuiterde over de Alkmaarse laatste man en werd direct met een "Van Hanegem-kromme" door Johnny langs de uitkomende keeper geschoten: 1-2.

Opeens stonden we voor tegen een team met 5 winstpartijen uit 7 wedstrijden! En niet eens onterecht gezien het op de mat gelegde spel. Dit doelpunttechnisch voordeel konden wij volhouden tot de rust.....dachten we. Helaas werd de laatste voorzet van rechts in de slotminuten van de 1^e helft pal langs de 2^e paal binnengekopt door een Alkmaarse speler: 2-2.

In de rust bleek dat het weleens spannend kon gaan worden of we deze wedstrijd met 11 zouden volmaken. Jeroen Z. was behoorlijk aangeslagen uit een duel in de 1^e helft gekomen, van Johnny was onduidelijk op hij al fit genoeg was om door te gaan tot het eindsignaal en Robin had niet veel krediet meer bij de scheids. Het superslechte veld bleek voor beide teams een hindernis. Doelpogingen gingen er aan beide kanten niet in en zo glibberden we gelijkop richting een remise. Totdat ± 10 minuten voor tijd de tegenstander een vrije trap op een gevaarlijke plaats kreeg toebedeeld. De wind liet de bal precies in de bovenhoek onder de lat van onze "vaste" gelegheidskeeper Jeroen verdwijnen: 3-2.

Gatver, toch nog!! Het lijken wel Duitsers (of tegenwoordig ook Fransen). Wederom verlieten we het veld onverdiend zonder punten na een heel aardig pot voetbal. Tot volgende week.

Proost!

Belofte maakt schuld!

Als je jezelf in het teamprotocol benoemt tot reserve-verslagschrijver, kun je met goed fatsoen niet meer verzaken als de huisdichter een feestje heeft verkozen boven voetballen. Ja, u leest het goed! Binnen het 9e worden dit soort keuzes inderdaad gemaakt. Om valide en (vééééé) minder valide redenen wordt de spelersgroep van 18 wekelijks uitgedund tot een hopelijk nog steeds speelgerechtigd aantal. Arbeidsverplichtingen, blessures, operaties, ala, maar verjaardagen tot in de 3e lijn, feestjes van vage kennissen, vermeende blessures, bubbelbadweekenden tot zelfs echte vakanties kunnen natuurlijk op veel minder begrip rekenen! Dan is het maar goed voor mij als teambegeleider dat Heren 9 grotendeels selfsupporting is gemaakt v.w.b. beschikbaarheid van spelers. Middels de website Datumprikker.nl is volledig transparant wie voor wanneer de verkeerde keuze heeft gemaakt (en er dus niet bij zal zijn). Degene die met zijn afmelding zorgt voor doorbreking van de bodemgrens van 13 spelers heeft de verplichting om zelf vervanging te regelen. In tegenstelling tot het speeltje van Amstel (teamlink) is de complete speelkalender zichtbaar, waardoor mogelijke tekorten lang van tevoren zichtbaar worden. Ideaal! Maar genoeg over de organisatie.

Wedstrijdverslagen van Heren 9 waren in de 1^e competitiehelft vaak regelrechte toppers qua aantal hits op de website van Reiger Boys. Met het uitblijven van aansprekende sportieve resultaten stokte echter begrijpelijkerwijs ook de verslagenproductie. Geen "writersblock", maar niemand zit echt te wachten op uitgebreide beschrijving van een hopeloos falend team of individuen. Niet dat het vertoonde spel structureel iedere week van bedroevend nivo was, maar ook de dagen met oplevende prestaties leverde geen beloning in de vorm van punten op. Resultaat is wel dat we nu als team op de ranglijst in de gevarenzone verkeren. De nacompetitie kunnen we al bijna niet meer ontlopen, maar verlenging van de competitie zou met de nodige zomeravond inhaalduels toch al gaan gelden.

Na 3 maanden met siberische omstandigheden en zeer veel afgelastingen, vandaag eindelijk weer de (zonnige!) wei van Krommenie in, voor een duel tegen het 3^e van Sporting. Het team waar in de 3^e wedstrijd van deze competitie op de Wending nog genadeloos mee afgerekend was (5-1 maar liefst). Goed voor de helft van ons puntentotaal tot nu toe..... Gesterkt door dit gegeven werd onbevangen aan de wedstrijd begonnen. Barry op de goal, competitiedebuut van nieuweling Bram op linksback en Oskan met Ivan in de spits. Laatstgenoemde duo stond ook aan de basis van de openingstreffer van Ivan (0-1) en maakten daarmee hun uitverkiezing voor die positie direct waar. Een voorsprong voelde echt weer even goed!

De reus in de spits van Sporting manoeuvreerde zich meermaals (traag) in kansrijke posities binnen de zestien, maar zijn schoten werden evenzoveel keren vakkundig geblokt door de verdedigingslinie met Jeroen, Paul, Edwin en Bram. Ook keeper Barry werd enkele keren gedwongen tot knappe saves, maar de rust werd toch bereikt zonder tegendoel.

Met Alex en Richy in de gelederen waren we ook in de 2e helft regelmatig in staat de bal goed rond te laten gaan en van daaruit kansen te creëren voor o.a. René, Richy en Oskan. Het laatste beetje scherpte of geluk ontbrak er echter helaas aan. Om toch de verlossende 2e treffer te maken begon Edwin (als een René of Willy van der Kerkhof) weer één van zijn befaamde rushes vanaf de middellijn, die doorgaans pas eindigen tegen de reclameborden rond het veld of (zoals in dit geval) met de bal snoeihard tegen de touwen: 0-2 !

Wedstrijd gespeeld, punten binnen. Voor de vorm scoort Sporting 1 minuut voor tijd weliswaar nog de 1-2, maar dat was het dan ook.

Met een warm gevoel zochten we de kleedkamer op, om ons onder de douche op te frissen. Slechts weinigen trotseerde deze echter langer dan 10 seconden; ze waren en bleven namelijk steenkoud!

Kennelijk een draconische maatregel om net als veel andere voetbalclubs de begroting weer sluitend te krijgen. Afwachten dus of Sporting Krommenie ook volgend seizoen weer een licentie zal weten te bemachtigen van de KNVB. Je moet er even niet aan denken dat ze nog dit seizoen kopje onder gaan, want dat zou ons puntentotaal van 9 terugbrengen naar 3!

Volgende week Jong Hercules uit, dus als u daar geen verslag van terugvindt (en het is niet afgelast) kunt u de uitslag wel raden.....

Salut!

Reiger Boys Heren 9 – Alkmaarse Boys 5: 1 – 0

Paul (1x)

Ondanks twee late afmeldingen van Johnny en Maarten, captain René in Sheffield aan de pints, Jeroen een dagje “apiës kijken” in Emmen en andere keeper Barry druk met het inlopen van opgelopen klusachterstand aan zijn huis, stonden we toch met 2 wissels aan de start van het altijd beladen treffen met die andere “Boys”. Bij absentie van keeper én stand-in keeper, kwam het last-minute afgelasten van Reiger Boys 7 als een geschenk uit de hemel. Keeper Raymond van RB7 was bereid ons uit de brand te helpen. Gelegenheidsaanvoerder Paul hoefde de keepershandschoenen dus toch niet op te pakken en bleek gelukkig ook nog eens voldoende hersteld van zijn blessure om de defensie weer te leiden. Verrassende pion in zijn opstelling voor vandaag was Edwin; geposteed op de rechtsbuitenstek! Laatstgenoemde zou het in hem gestelde (aanvallende) vertrouwen in dit duel niet beschamen. We want more!

Een straffe zuidwester omarmde de mannen op het veld. Verder een mooi zonnetje en ± 10 graden, dus uitermate geschikte omstandigheden voor een lekker potje voetbal. Heel even nog dreigde er roet in het eten te komen, toen de scheidsrechter ons de vraag voorlegde of de wedstrijd wel doorgang kon vinden bij ontbrekende spelersspassen van de tegenstander. Niemand was echter uit op het afgelasten, dus we streken maar weer eens over ons geel-zwarte hart....

Al snel bleek dat we net als in de uitwedstrijd (3-2) goed aan de rood-witten gewaagd waren. Over en weer ontstonden weliswaar diverse gevaarlijke momenten voor de goals, maar aan onze kant was "stofzuiger" Jeroen L vandaag in uitstekende doen en hield inleendoelman Raymond ons waar nodig steeds op de been. Uit een vrije trap van Robbert en nog één van hemzelf had Jeroen de kroon op deze prima wedstrijd kunnen zetten, maar beide inzetten kregen net te weinig vaart mee voor een doelpunt. Enkele andere prima kansen werden helaas ook niet verzilverd. Tot de 35e minuut zich aandiende, waarin de alkmaarse keeper ver uit zijn doel kwam en de bal pardoes via zijn medespeler bij Paul in de voeten schoof. Zonder enige vertwijfeling lanceerde hij de bal schijnbaar richting hemel, waarna deze vanaf zijn hoogtepunt in de curve "zwanger van het effect" koers koos naar de vijandelijke touwen. De hulpeloos terugsprintende keeper had het nakijken en de 1-0 schalde uit de stadionspeakers! Tsja, hij was best mooi, ja! De rust in met een verdiende voorsprong.

Daarna veranderde het wedstrijdbeeld eigenlijk niet wezelijk meer. Ivan kwam voor Bram en de samenwerking tussen keeper en achterste linie maakte de Reiger Boyszijde tot een schrier onneembare vesting. Het middenveld met Richy, Oskan en Robbert bleef steeds voldoende aanspeelbaar, won regelmatig belangrijke persoonlijke duels en hield constant druk naar voren. Ondanks het sleuren voorin van met name Edwin, werd daar echter de koelbloedigheid gemist om een 2^e treffer op het bord te krijgen. Ook met de buitenspelval waren de alkmaarders spits Robin herhaaldelijk te slim af. Na een zeer kortstondig optreden in de 1^e helft en de opmerking in de rust dat "zijn benen het gewoon even niet meer deden", keerde Alex Messi (de grote broer van...) voor de moegestreden Pierre terug binnen de lijnen. Het publiek ging direct op het puntje van de stoel zitten om vooral maar niets te hoeven missen van zijn onnavolgbare slaloms door de vijandelijke zestien. Hoewel enkele keren dichtbij, mocht hij hiervoor helaas niet de beloning in de vorm van een treffer (of doeltreffende assist op Robbert!) ontvangen. Matchwinner vandaag bleef dus Paul, die met zijn wonderschone doelpunt de volle 3 punten verdiende voor het team.

Salut en Proost!

P.S. Raymond, bedankt voor deze feilloze invalbeurt.

Vorige week nog met een voltallig team afgereisd naar de spaanse enclave bij Velsenoord om de 3 punten op te halen (en ook niet meer dan dat, hoewel: ook een rondje bier!). Daarna bij Reiger Boys nog een potje 6 tegen 6 gespeeld, al was het alleen maar om de wistas bij afsluiting van het seizoen toch bespeeld bij de teambegeleider te krijgen! Eigenlijk was dat toch wel een aardige anti-climax. Blij verrast was ik, toen we de week erop werden benaderd door De Foresters uit Heiloo om nog een keer te sparren. Eén van de vele afgelaste duels dit seizoen en genoeg bereidwilligen, dus waarom niet? Vervolgens kwam de melding dat de KNVB niet meer in beweging wenste te komen voor inhaalduels, waarbij geen promotie- of degradatiekansen meer waren. Aangezien die voor beide partijen niet meer aan de orde waren, zou het dan maar een potje "om des keizers baard" worden. Ook goed.

In de nacht van vrijdag op zaterdag om ± half twee 's nachts (!) ontving ik echter een mail van de seniorencoördinator Peter Coesel met de aankondiging van toch een officieel competitieduel op die zaterdag. Ja, het is een vrijwilligersfunctie voor 24 uur de klok rond! Hulde, Peter!

Op de dag van het internationaal toernooi voor de E-tjes was het voor velen flink zoeken naar eerst een parkeerplaats en later de medespelers. Eenmaal onderweg moesten we constateren dat Robin zich nog niet bij het team had gevoegd. Naar later bleek was hij door oud-teambegeleider Ben het bos in gestuurd met de mededeling: "ze staan wel ergens naar de wedstrijden te kijken", terwijl wij ondertussen al lang en breed koers zetten naar het altijd pittoreske Heiloo.

Daar lag uiteraard het hoofdveld gereed voor onze wedstrijd. Kunstgras met overmaat aan rubberkorrels, die in de zon altijd een overheerlijk aroma verspreiden.... Al heel snel bleek dat het doorgaans technisch prima verzorgde spel van Heren 9 (...) uitermate goed gespeeld kon worden op zo'n vlak biljartlaken. Richy nam de vanwege zijn verjaardag toebedeelde spitspositie te baat om veel gevaar te stichten in en om de vijandelijke zestien. Ook Edwin mocht vanuit wederom opstelling in de spits weer naar hartelust door de verdediging sluren en draven. Alex was het die de bal als eerste beheerst binnenschoot. Nog geen 5 minuten gespeeld en 0-1 voorsprong. Wat een ongekennde start!

De Foresters namen daarna echter al snel het heft over in het duel en werden helaas voornamelijk door onszelf in staat gesteld tot het ombuigen van de stand naar 3-1. In één van zijn laatste acties van de wedstrijd worstelde Edwin zich vakkundig door de witte verdedigingslinie. Met een laatste blokkeringspoging belandde de bal pardoos voor de voeten van de jarige job Richy, die zich geen moment bedacht en afdruckte: 3-2. Hoewel nog wel degelijk meetellend voor de competitie, leek de echte scherpte aan beide zijden regelmatig te ontbreken. Dat resulteerde in een veelvoud aan opgelegde kansen, waarvan de wit-roden echter net iets koelbloediger wisten te reageren. Nog voordat we maar even konden nadenken over een aansluitingstreffer, lag hij er aan de andere kant alweer tweemaal in: 5-2. Nog steeds de 1^e helft, maar het absolute hoogtepunt van de wedstrijd (en waarschijnlijk ook wel het gehele seizoen) moest zich toen nog aandienen.

Dat huzarenstukje werd ingeleid door een doorsteekactie van Öskan over de as van het veld (geen IJslandse!). Vanuit zijn ooghoek zag hij de rechts mee opgekomen Robbert zich vogelvrij aanbieden. Om de bal daar ongestoord te krijgen hoefde hij zijn maat Dâvud slechts vriendelijk te coachen de bal toch vooral met geen vin te beroeren ("LAAT GAAN!!!"). Robbert twijfelde geen moment en nam de bal in de loop vol op de pantoffel, waarna deze spatzuiver via de binnenkant van de linker kruising binnensloeg: 3-5. Wat een wonderschone treffer! Zo zie je ze nog maar heel zelden op de nederlandse velden.....

Wat mij betreft is hiermee dan ook eigenlijk alles wel zo'n beetje gezegd en kan dit verslag eigenlijk gevoelig worden afgesloten. Zowel Reiger Boys als De Foresters realiseerden zich bij het weer betreden van het veld na de thee, dat hoewel nog een volle helft te spelen, alles wat na dit kunststukje nog plaats zou vinden slechts relevant zou zijn voor de statistieken. Proberen net zo mooi of zelfs mooier te scoren was totaal zinloos. Toch probeerden beiden teams dat nog wel een paar keer. Zonder succes: zij maakten weliswaar nog twee doelpunten en Robin (ja, hij kwam toch nog) onze vierde. Na Edwin en Pierre al in de 1^e helft, moest derde routinier Paul kort voor tijd het veld ruimen wegens een blessure. De 3 wissels waren toen echter al verbruikt (en douchen). Met 10 man verder dus. Keeper Barry pareerde in de slotfase nog prima een onterecht toegekende strafschoep na een overduidelijke schwalbe, waarmee het duel uiteindelijk eindigde in 7-4. Al met al een leuk toetje op een kwakkelend voetbalseizoen. Daar moet op gedronken worden.....(desnoods uit plastic).

Salut!